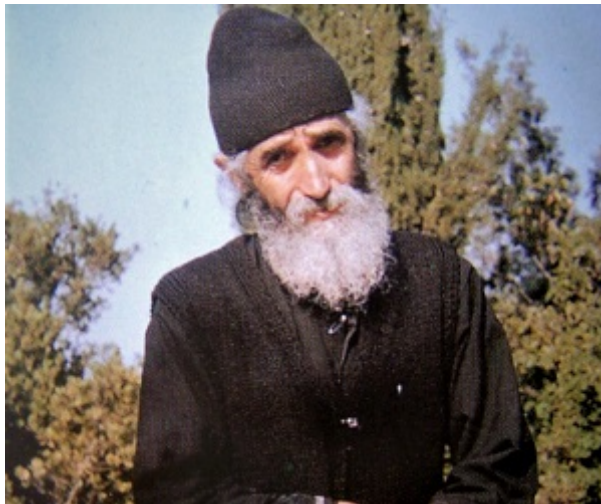
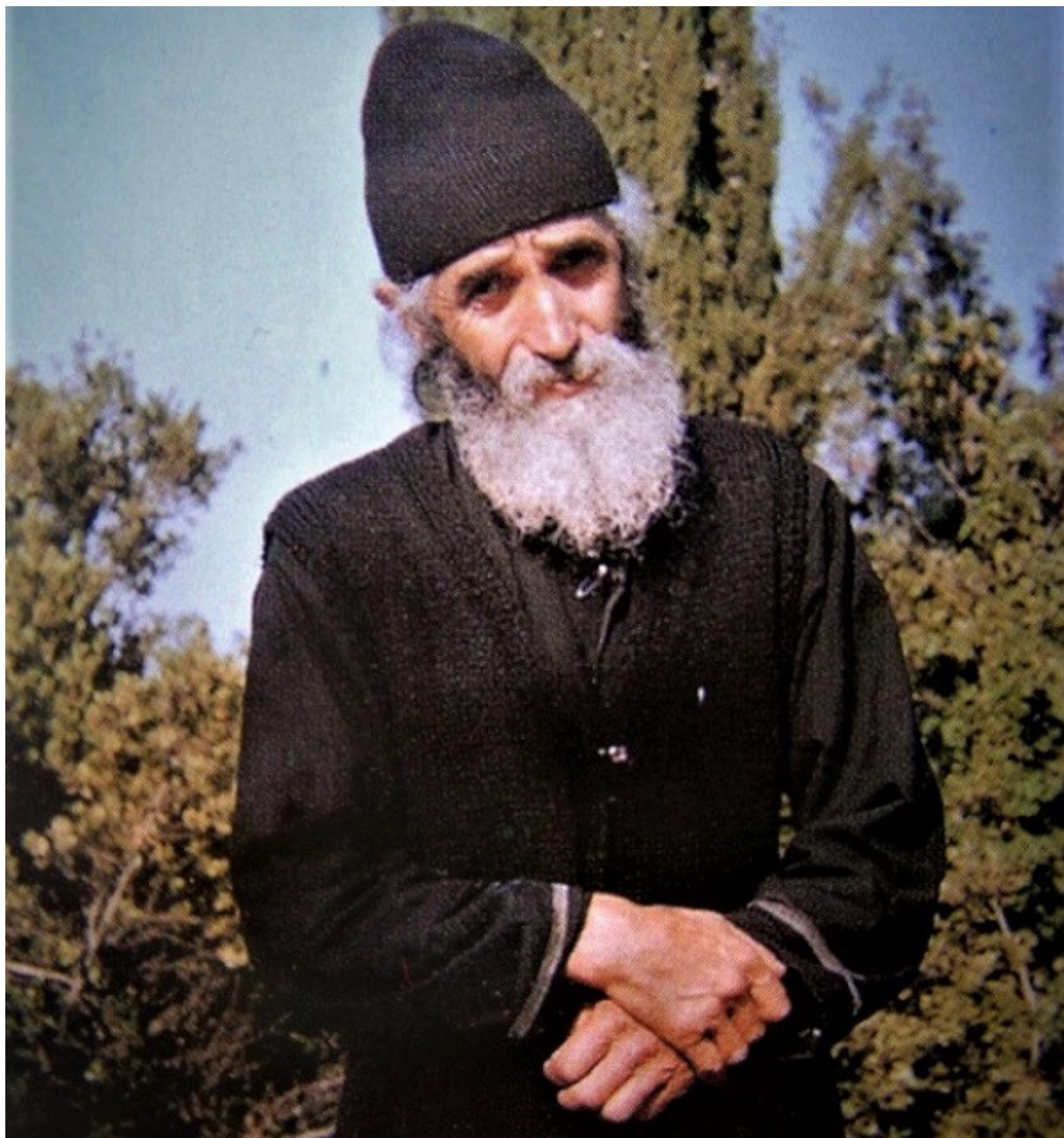

23 Μαρτίου 2020

Άγιος Παΐσιος: Με έναν καλό λογισμό τακτοποιείται κανείς!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Όσιος Παΐσιος Αγιορείτης (1924-1994).

Φυσικά, επειδή οι σημερινοί άνθρωποι χρησιμοποιούν, δυστυχώς, θορυβώδη μέσα ακόμη και για μικρές εξυπηρετήσεις, αν βρεθή κανείς για ένα διάστημα κάπου που έχει φασαρία, θα πρέπει να καλλιεργήσει καλούς λογισμούς.

Δεν μπορείς να πης, “μη χρησιμοποιήσ αυτό, μη χρησιμοποιήσ εκείνο, γιατί κάνει θόρυβο”, αλλά να φέρνης αμέσως καλό λογισμό. Π.χ. ακούς ψεκαστήρα και νομίζεις περνά ελικόπτερο. Να σκεφθής: “Μπορεί να ήταν αυτήν την ώρα μια αδελφή άρρωστη βαριά και να ερχόταν ένα ελικόπτερο να την πάρη για το νοσοκομείο. Τι στενοχώρια θα είχα τότε; Δόξα τω Θεώ, είμαστε όλες καλά”.

Εδώ χρειάζεται το μυαλό και η εξυπνάδα, η τέχνη να φέρνης καλό λογισμό. Ακούς π.χ. τον θόρυβο της μπετονιέρας, του αναβατόρ κ.λπ. Να πεις: “Δόξα σοι ο Θεός, δεν γίνεται βομβαρδισμός, δεν γκρεμίζονται σπίτια. Οι άνθρωποι έχουν ειρήνη και

χτίζουν σπίτια”.

Και όταν, Γέροντα, είναι χαλασμένα τα νεύρα;

- Χαλασμένα τα νεύρα; Τι θα πη αυτό; Μήπως είναι χαλασμένος ο λογισμός; Το πιο καλό απ’ όλα είναι ο καλός λογισμός.

Κάποιος κοσμικός είχε φτιάξει σπίτι σε ένα ήσυχο μέρος. Αργότερα από την μια μεριά έγινε γκαράζ, από την άλλη δρόμος και από την άλλη ένα κοσμικό κέντρο. Μέχρι τα μεσάνυχτα νταούλια. Δεν μπορούσε ο καημένος να κοιμηθεί, έβαζε ωτασπίδες στ’ αυτιά, άρχισε να παίρνη και χάπια. Κόντευε να τρελλαθεί.

Ήρθε και με βρήκε. “Γέροντα, αυτό και αυτό, μου λέει· δεν μπορούμε να ησυχάσουμε. Τι να κάνω; Σκέφτομαι να φτιάξω άλλο σπίτι”. “Να βάλης καλό λογισμό, του λέω. Να σκέφτεσαι, αν γινόταν πόλεμος και στο γκαράζ έφτιαχναν τα τανκς, δίπλα ήταν νοσοκομείο και έφερναν τα ασθενοφόρα τους τραυματίες και εσένα σου έλεγαν:

“Κάθησε εδώ. Σου εξασφαλίζουμε την ζωή, δεν θα σε πειράξουμε. Μπορείς να βγαίνης από το σπίτι σου ελεύθερα μόνο στην ακτίνα που είναι κτισμένα αυτά, γιατί εκεί δεν θα πέση σφαίρα” ή “Να μείνης στο σπίτι σου και δεν θα σε ενοχλήση κανείς”, μικρό πράγμα θα ήταν αυτό; Δεν θα το θεωρούσες ευλογία; Γι’ αυτό τώρα να πης: “Δόξα σοι ο Θεός, δεν γίνεται πόλεμος, ο κόσμος είναι καλά και κάνει τις δουλειές του. Στο γκαράζ αντί τανκς φτιάχνουν τα αυτοκίνητά τους οι άνθρωποι. Δόξα σοι ο Θεός, δεν υπάρχει νοσοκομείο, τραυματίες κ.λπ.

Δεν περνούν τανκς· αυτοκίνητα περνούν και οι άνθρωποι τρέχουν στις δουλειές τους”. Αν φέρης έτσι καλό λογισμό, θα έρθη η δοξολογία μετά”. Κατάλαβε ο καημένος ότι όλη η βάση είναι σωστή αντιμετώπιση και έφυγε αναπαυμένος.

Τα αντιμετώπισε σιγά-σιγά με καλούς λογισμούς, πέταξε και τα χάπια και κοιμόταν χωρίς δυσκολία. Βλέπεις με έναν καλό λογισμό πώς τακτοποιείται κανείς; [...]

Έτσι και εσείς πάντα με καλούς λογισμούς όλα να τα αντιμετωπίζετε. Χτύπησε π.χ. μια πόρτα; Να πήτε: “Αν, Θεός φυλάξοι, πάθαινε κάτι μια αδελφή, χτυπούσε και έσπαζε το πόδι της, θα κοιμόμουν εγώ; Τώρα χτύπησε η πόρτα· θα είχε κάποια δουλειά η αδελφή”.

Αν όμως μια αρχίση να κατακρίνη και πη: “Χτύπησε την πόρτα, απρόσεκτη είναι! Τι κατάσταση είναι αυτή!”, πού να ησυχάση μετά! Από την στιγμή που θα βάλη τέτοιους λογισμούς, μετά το ταγκαλάκι θα την αναστατώση. Ή μπορεί να ακούη μια αδελφή την νύχτα τα ξυπνητήρια που χτυπάνε.

Χτύπησε λ.χ. το ένα μια φορά, μετά από λίγο ξαναχτυπάει το ίδιο.

Αν σκεφθή: “Αυτή η ψυχή ήταν κατάκοπη, δεν μπόρεσε να σηκωθή. Καλύτερα να

ξεκουραζόταν μισή ώρα παραπάνω και μετά να έκανε τα πνευματικά της”, δεν θα ανησυχήσει ούτε θα στενοχωρηθεί που ξύπνησε. Αν όμως σκεφθή τον εαυτό της που ξύπνησε από τα ρολόγια, μπορεί να πη: “Τι γίνεται εδώ; Δεν μπορεί να ησυχάση κανείς λίγο!”.

Γι’ αυτό, όσο βοηθάει ένας καλός λογισμός, δεν βοηθάει καμιά άλλη άσκηση.

Απόσπασμα από το βιβλίο, Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου, (οσίου Παϊσίου), “Με πόνο και αγάπη για τον σύγχρονο άνθρωπο”, έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου “Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος”, Σουρωτή Θεσσαλονίκης.